

EDIČNÍ POZNÁMKA

První vydání Polí orných a válečných vyšlo r. 1925 v Družstevní práci jako 4. svazek knihnice Živé knihy B, po druhé vyšla kniha téhož roku v Odeonu (J. Fromek) jako 1. sv. edice Odeon, po třetí a po čtvrté r. 1934 v Melantrichu v knižnici Úroda a jako 5. sv. Spisů Vladislava Vančury. Páté vydání vyšlo po smrti autorově r. 1948 jako 3. svazek Díla Vladislava Vančury v nakladatelstvích Družstevní práce, Melantrich a Svoboda. Je tedy naše vydání celkem šesté a vychází z pátého vydání jako textového základu. Co bylo řečeno při vydání Pekaře Jana Marhoula (Československý spisovatel 1952) o edičních zásadách, jimiž se řídíme, platí i zde. Kvantitu jsme sjednotili u slov výhrůžný a lítice (jednou výhrůžný a lítice); ve dvou případech jsme provedli změkčení (oběť, sviňstvo) podle měkkých tvarů týchž slov v jiných spisech Vančurových. Nezměněnou jsme nechali interpunkci, třeba někdy rozkolísanou, abychom neporušili stavbu Vančurovy věty. I čtvrté vydání Polí orných a válečných je jazykově upravováno podobně, jako tomu bylo u pátého vydání Pekaře Jana Marhoula. I zde jsme museli přihlédnouti k dřívějším vydáním, abychom získali text co nejspolehlivější. Stalo se tak v těchto případech:

Str. 16, ř. 32,	Vykonaly tento vzkaz (3. a 4. vyd. rozkaz)
32,	29: k mladšímu synu (3. a 4. k mladšímu)
35,	29: z této křivdy (3. a 4. z křivdy)
77,	31: příliš často (3. a 4. často)
92,	5: tato vidlice (3. a 4. vidlice)

- Str. 109, ř. 14: stotísiců (3. a 4. sto tisíc)
- 112, 5: předchází smrti (3. a 4. předchází smrt)
- 126, 28: přes dvůr říšskou silnicí (podle 1. a 2. místo přes dvůr silnicí)
- 142, 2: na svůj prázdný vůz (3. a 4. na prázdný)
- 148, 4: Dosti dlouho jsi neřádil (3. a 4. řádil)
- 154, 11: Danowitz nikdy neslychal (3. a 4. Danowitž neslychal)
- 154, 23: mi psal cosi o vyznamenání (psal o vyznamenání)
- 155, 30: vazba již u konce (3. a 4. vazba u konce)
- 156, 3: konečně se skončí (podle 1. a 2. a jiných míst v knize, kde zvratnost slovesa není v 3. a 4. vyd. odstraněna)
- 160, 6: bleptal modlitby (3. a 4. breptal)
- 160, 32: Rozdej své jmění (3. a 4. rozdej jmění)
- 167, 30: se potloukává po poutích (3. a 4. na)

Jde vesměs o slova vynechaná v 3. a 4. vydání.

Nově jsme opravili slovo *srůtky* na *šrůtky* (str. 84, ř. 16) a — podle Obrazů z dějin — *koncíř* na *končíř* (str. 89, ř. 13) a *vyšňořený* na *vyšňořený* (str. 99, ř. 6).